

Realizacja Konwencji z Espoo - spotkanie Polsko-Niemieckiej Grupy Roboczej

2010-10-07

Celem tego spotkania była kontynuacja rozmów dwustronnych zmierzających do przygotowania renegotjacji Umowy pomiędzy Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Federalnej Niemiec o realizacji Konwencji o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, tj. Konwencji z Espoo. Renegocjacja ta odbywa się w myśl art. 8 Konwencji z Espoo stanowiącego o współpracy dwustronnej i wielostronnej pomiędzy stronami tejże konwencji.

Istniejąca Umowa polsko-niemiecka o realizacji Konwencji z Espoo, podpisana przez obie umawiające się strony w 2006 r. a następnie wprowadzona w życie w 2007 r., precyzuje poszczególne etapy procedury transgranicznej, ogólnie ujęte w postanowieniach Konwencji z Espoo oraz wyznacza ramy polsko-niemieckiej współpracy w zakresie ocen transgranicznych dla planowanych przedsięwzięć.

Kilkuletni okres stosowania przedmiotowej umowy ujawnił konieczność jej doprecyzowania w niektórych kwestiach związanych m.in. z wypracowaniem ram dla wspólnej procedury oos w przypadku przedsięwzięć planowanych do realizacji po obu stronach granicy, udziałem strony narażonej na etapie określania zakresu dokumentacji oos, zmianą kompetencji organów w zakresie transgranicznej oos, konsultacjami transgranicznymi i wymianą informacji pomiędzy organami państwa pochodzenia i narażenia, itp.

Ponadto w trakcie dwóch poprzednich spotkań dwustronnych (Berlin 27.01.2010 r. i Warszawa 12-13.04.2010 r.) strona polska i niemiecka podjęły decyzję o konieczności rozszerzenia zakresu tej umowy o postanowienia w zakresie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym przeprowadzanej dla projektowanych dokumentów strategicznych, zarówno o charakterze planistycznym jak i sektorowym, których skutki realizacji mogłyby oddziaływać w sposób transgraniczny na terytorium drugiego państwa.

Renegocjacja przedmiotowej Umowy, w szczególności wypracowanie zasad współpracy bilateralnej pomiędzy Polską a Niemcami w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, przyczyni się do ujednoczenia, ułatwienia a w efekcie tego do przyspieszenia wszelkich procedur transgranicznych przeprowadzanych zarówno dla planowanych przedsięwzięć jak również dla projektowanych dokumentów strategicznych.

Poprzez to zostaną m.in. wypełnione restrykcyjne przepisy Dyrektywy Rady 85/337/EWG oraz Dyrektywy 2001/42/WE w zakresie transgranicznej oceny oddziaływania na środowisko, co dla Polski będzie oznaczało możliwość skuteczniejszego pozyskania funduszy unijnych na współfinansowanie inwestycji infrastrukturalnych oraz realizację innych planowanych zamierzeń o charakterze inwestycyjnym realizowanych na pograniczu polsko-niemieckim a mogących oddziaływać w sposób transgraniczny.

